

Творчий конкурс

Написав Катерина Федорівна

УЧНІВСЬКИЙ ТВОРЧИЙ КОНКУРС «У СВІТІ ВСЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ З

Дитяча книжкова полиця моєї

Я люблю свою матусю. Люблю... Любов... Промовляю ці слова — і неймовірні почуття огортають мене. Відчуваю ласку, ніжність, тепло, турботу, щастя. Слово «любов» найприємніше для мого слуху, без нього не уявляю свого життя. Любов – ім'я моєї матусі.

З розповідей бабусі малюю уявну картину дитинства найріднішої мені людини.

Надходить вечір. Зоряне небо всіяне яскравими діамантами. Добра чарівниця-ніч оповила землю і заглядає у темні шибки. Вкладає зморених веселою біганиною дітлахів, прикривши зорями їхні вії. Маленькій Любочці не спиться. Не може бабуся її вгамувати. Вона благає: «Прочитай, бабусю, чарівну казочку».

Зручно вместилася у ліжечку і з бабусею перегортає сторінки казок, і інший світ, казковий. Перед дівчинкою постають герої казок: це і буйний, і фея-чарівниця.

Гляне бабуся – а внучка вже спить, заколисана улюбленою яскравіша зірка кличе її у незвідані світи. Вранці розповідає бабусі і знову за казки. А бабця їй каже: «Щасливий той, хто побачив світ казок».

У дитинстві мамуся дуже любила читати казки. Вона слухала казки, бабуся починала розповідати казку, маленька Любочка поринала у світ мрій. У світі дитинства у неї була провідниця – чарівна фея, яка уявляла, як мандрує з феєю, її помічниками ельфами. Вигадниці казали їй квіти. Це були не звичайні квіти, а квіти-метелики. Коли казали про маленьких і добрих діточок, то шептали на вушко про свої довгі казки.

Любочці дуже подобалося у тих незвіданих світах, але коли закінчувалися казки, вона талася додому, до своєї рідної бабусі, довго розповідала про свої казки.

Та час спливає, як вода рікою, і зараз матуся уже не маленька дівчинка, а досвідчена жінка і дружина. Зараз вона вже не читає казки, а читає книги. 2/3

Творчий конкурс

Написав Катерина Федорівна
